

Under 1. behandling blev lovforslaget kritiseret af ordførerne for oppositionspartierne.

Jens Chr. Christensen (V) var utilfreds med den foreslåede beløbsramme og erklærede, at regeringen med dette oplæg ikke tilgodeså landbrugserhvervet. Han udtalte ved afslutningen af sit indlæg bl. a. følgende:

„Jeg går ud fra som givet, at den beløbsramme, der er tale om i de foreliggende lovforslag, er fremsat som et forhandlingsgrundlag. Formålet med den lovgivning, vi skal til at gennemføre her eller videreføre her, må under alle omstændigheder være, at landbrugets udøvere i forbindelse med den påtænkte helhedsløsning ligestilles i indtjening med landets øvrige erhvervsgrupper. Hvilken beløbsramme der skal opereres med, er det vanskeligt på stående fod at udtale sig om. Derfor må jeg i allerhøjeste grad beklage, som jeg allerede har gjort, at regeringen ikke i tide har optaget forhandlinger med landbrugserhvervets folk. Jeg håber, at viljen er til stede hos den høje regering til at gennemføre en lovgivning, der tilgodeser landbrugets vanskeligheder, og at landbruget i indtjening skal ligestilles med den øvrige del af landets befolkning.“

Heller ikke *H. C. Toft* (KF) fandt, at helhedsløsningen indeholdt den rette balance. Han opridsede på følgende måde partiets landbrugspolitik:

„Vi vil medvirke til en øjeblikkelig nødvendig korttidspolitik, der bør bestå i afvikling af de resterende ejendomsskatter, en forbedret kornordning med væsentlig højere priser for brødkorn og mindst tilsvarende forhøjelser af basisprisen for foderkorn, en forhøjelse af hjemmemarkedsprisen for forædlede landbrugsprodukter i forhold til forhøjelsen af foderkornsprisen, statsmidler til eksportfremmende foranstaltninger, statsmidler til billigørelse af produktionen — gødningstilskud.

Denne korttidspolitik må nødvendigvis nu sammenkobles med en politik, der peger fremad mod den mest mulig produktive landbrugsbedrift, en politik, der vil gøre det lettere for landbruget at konkurrere og derved skabe større muligheder for indkomstforøgelse, så man i landbruget kan komme på højde med andre befolkningsgruppers indkomstniveau. Derfor må vi gennemføre en jordlovgivning, der fjerner landbrugsforpligtelsen for de mindste brug, sætter den frie sammenlægningsgrænse væsentlig højere end i dag og åbner adgang for samdrift af mere end to ejendomme, når det drejer sig om mindre eller middelstore landbrug.

Vi mener, at når vi skal drøfte helhedsløsning, må vi på længere sigt også få lagt den rigtige landbrugspolitik, og vi må som medlem af EFTA-området virke for en landbrugspolitik i dette område, der beskytter EFTAs egne landmænd og hindrer barrierer mellem EFTA-landene indbyrdes for derved at styrke det danske landbrugs eksportmuligheder.“